

สาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมา

(The Republic of the Union of Myanmar)

เมืองหลวง เนปีดอ

ที่ตั้ง อยู่ในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ เส้นละติจูดที่ 22 องศาเหนือ ลองจิจูดที่ 98 องศาตะวันออก มีพื้นที่ 676,578 ตร.กม. ระยะทางจากด้านเหนือสุด-ใต้สุดรวม 2,051 กม. และตะวันออก-ตะวันตกรวม 936 กม. ชายฝั่งทะเลยาว 1,930 กม.

อาณาเขต

ทิศเหนือ	ติดกับจีน 2,129 กม.
ทิศใต้	ติดกับทะเลอันดามัน

ทิศตะวันออก ติดกับลาว 238 กม. และไทย 2,416 กม.
 ทิศตะวันตก ติดกับอินเดีย 1,468 กม. และบังกลาเทศ 271 กม.

ภูมิประเทศ ตอนบนเป็นภูเขาและหุบเขา มีเทือกเขาซึ่งเชื่อมต่อจากเทือกเขาหิมาลัยทอดเป็นแนวยาวจากเหนือไปทางใต้รวม 3 แนว คือ ด้านตะวันตกเป็นเทือกเขานาคา-เทือกเขาซิน-เทือกเขาเยไข่ ตอนกลางเป็นเทือกเขาพะโค และด้านตะวันออกเป็นที่ราบสูงฉาน พื้นที่สูงและภูเขามีสภาพความสูงเฉลี่ย 3,000 ฟุต เทือกเขาสูงที่สุดคือ เทือกเขากาโบราซี (Mt. Hkakabo Razi) ในรัฐคะฉิ่น ความสูง 5,881 ม. (19,296 ฟุต) ตอนกลางและตอนล่างเป็นที่ราบลุ่ม มีประชาชนอาศัยอยู่หนาแน่น มีแม่น้ำใหญ่ไหลผ่านหลายสาย อาทิ อิระวดี สาละวิน สะโตง และชินวิน

ภูมิอากาศ ส่วนใหญ่มีสภาพอากาศแบบมรสุมเขตร้อน มี 3 ฤดู คือ ฤดูฝน (กลาง พ.ค.-ปลาย ต.ค.) ลมมรสุมตะวันออกเฉียงใต้จะพัดเข้าสู่ประเทศ ทำให้มีฝนตกชุก พื้นที่ที่มีฝนตกมากที่สุด คือ ชายฝั่งทะเลในรัฐเยไข่ ภาคอิระวดี ภาคพะโค และภาคตะนาวศรี ปริมาณฝน 120-200 ลบ.นิ้ว/ปี ส่วนเขตพื้นที่ราบอื่น ๆ มีฝนตกเฉลี่ย 100 ลบ.นิ้ว/ปี พื้นที่ตอนกลางมีฝนตกน้อยที่สุด 20-40 ลบ.นิ้ว/ปี เนื่องจากถูกบังด้วยแนวเขาเยไข่ทางด้านตะวันตก ฤดูหนาว (พ.ย.-ปลาย ก.พ.) อุณหภูมิเฉลี่ย 21-29 องศาเซลเซียส และฤดูร้อน (มี.ค.-กลาง พ.ค.) อุณหภูมิอาจสูงถึง 43 องศาเซลเซียส ส่วนอุณหภูมิเฉลี่ยทั่วประเทศ 32 องศาเซลเซียส ต่ำสุด 0 องศาเซลเซียส ตอนบนสุดของประเทศบนยอดเขาอาจมีหิมะตกในช่วง พ.ย.-ม.ค. ตอนกลางประเทศมีสภาพอากาศแห้งแล้งกว่าบริเวณอื่น อุณหภูมิสูงสุด 45 องศาเซลเซียส

ประชากร 54,409,794 ล้านคน (ปี 2563) มี 135 ชชาติพันธุ์ แบ่งเป็นพม่า 68% ไทยใหญ่ 9% กะเหรี่ยง 7% เยไข่ 4% จีน 3% อินเดีย 2% มอญ 2% และอื่น ๆ 5% อัตราส่วนประชากรตามอายุ : วัยเด็ก (0-14 ปี) 25.97% อายุ 15-24 ปี 17% อายุ 25-54 ปี 42.76% อายุ 55-64 ปี 8.22% อายุ 65 ปีขึ้นไป 6.04% อายุเฉลี่ยของประชากรโดยรวม 29.2 ปี เพศชาย 28.3 ปี เพศหญิง 30 ปี อัตราการเกิด 16.65 คนต่อประชากร 1,000 คน อัตราการตาย 7.14 คนต่อประชากร 1,000 คน อัตราการเพิ่มของประชากร 0.81%

ศาสนา พุทธนิกายเถรวาท 87.9% คริสต์ 6.2% อิสลาม 4.3% นับถือภูตผีวิญญาณเทวดา 0.8% ฮินดู 0.5% อื่น ๆ 0.2% และไม่นับถือศาสนา 0.1%

ภาษา ภาษาราชการ คือ ภาษาพม่า ส่วนกลุ่มชาติพันธุ์ใช้ภาษาท้องถิ่น ทำให้มีชนมีภาษาพูดมากกว่า 100 ภาษา

การศึกษา อัตราการรู้หนังสือในกลุ่มประชากรอายุมากกว่า 15 ปี 89.1% ระบบการศึกษาแบ่งเป็นระบบ 5 : 4 : 2 ดังนี้ ระดับประถมศึกษา 5 ปี (อนุบาล 1 ปี และประถม 4 ปี) มัธยมศึกษาตอนต้น 4 ปี มัธยมศึกษาตอนปลาย 2 ปี ส่วนอาชีวศึกษา 1- 3 ปี และอุดมศึกษา 4 -6 ปี ทั้งนี้ การศึกษาภาคบังคับคือระดับมัธยมศึกษา 2 ปี ของ GDP

การก่อตั้งประเทศ เมียนมาเคยเป็นที่ตั้งอาณาจักรหลายอาณาจักรในดินแดนสุวรรณภูมิมาตั้งแต่ปี 1392 ที่สำคัญ ได้แก่ อาณาจักรพุกาม อาณาจักรอังวะ-หงสาวดี และอาณาจักรตองอู มีราชวงศ์อลองพญาเป็นราชวงศ์สุดท้ายก่อนที่จะตกอยู่ใต้การยึดครองของสหราชอาณาจักรเมื่อปี 2428

ต่อมาในสมัยสงครามโลกครั้งที่ 2 มีการก่อตั้งกลุ่มสันนิบาตเสรีภาพประชาชนต่อต้านฟาสซิสต์ (Anti-fascist People's Freedom League) ซึ่งเป็นกลุ่มชาตินิยมชาวเมียนมานำโดยคณะของนายพลอองซาน (บิดาของอองซานซูจี ที่ปรึกษาแห่งรัฐ) ที่มีนโยบายขับไล่ญี่ปุ่นและเรียกร้องเอกราชให้เมียนมา จนกระทั่งเมียนมาได้รับเอกราชเมื่อ 4 ม.ค.2491 ขณะเดียวกันนายพลอองซานเจรจาชักชวนผู้นำชนกลุ่มน้อยต่าง ๆ มารวมตัวกันเพื่อประกาศเอกราช โดยลงนามข้อตกลงปางหลวงและกำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญเมียนมาปี 2491 ให้เมียนมาและชนกลุ่มน้อยรวมตัวในรูปแบบสหภาพ โดยรัฐฉานและรัฐคะยาามีสิทธิแยกตัวออกไปหลังครบ 10 ปี รัฐคะฉิ่นไม่ได้สิทธิแยกตัวแต่สามารถปกครองตนเองได้ ส่วนรัฐกะเหรี่ยงอยู่ในเครือจักรภพอังกฤษ ก่อนที่นายพลเนวินจะยึดอำนาจการปกครองเมื่อ มี.ค.2505 และเมียนมาปกครองแบบเผด็จการทหารมาจนถึงปี 2553 ซึ่งเมียนมาจัดการเลือกตั้งทั่วไปและได้รัฐบาลพลเรือนซึ่งนำโดยอดีตนายกรัฐมนตรีเต็งเส่ง เข้ามาบริหารประเทศเมื่อปี 2554

เมียนมา เดิมชื่อว่าพม่า (Burma) จนกระทั่งเมื่อปี 2532 เมียนมาได้เปลี่ยนชื่อประเทศเป็นเมียนมา (Myanmar) เพื่อสื่อความหมายถึงความเป็นศูนย์รวมของกลุ่มชาติพันธุ์ทุกเชื้อชาติ ไม่ได้หมายถึงเฉพาะชนชาติพม่าเพียงอย่างเดียว ทั้งยังสะท้อนนโยบายสมานฉันท์และการสร้างเอกภาพให้เกิดขึ้นภายในประเทศ

วันชาติ 4 ม.ค. (วันที่ได้รับเอกราชจากสหราชอาณาจักรเมื่อปี 2491)

การเมือง ปกครองแบบสาธารณรัฐ มีประธานาธิบดีเป็นประมุขและหัวหน้าฝ่ายบริหาร ซึ่งมาจากการสรรหาของสมาชิกรัฐสภา แบ่งเขตการปกครองเป็น 7 รัฐ (State) 7 ภาค (Region) และ 1 เขตสหภาพ (เมืองหลวงเนปีดอ ขึ้นตรงต่อประธานาธิบดี) และแบ่งการบริหารเป็นรัฐบาล 2 ระดับ คือ รัฐบาลระดับสหภาพ มี 24 กระทรวง และรัฐบาลท้องถิ่นประจำภาค/รัฐ โดยจัดสรรตำแหน่งรัฐมนตรีประจำภาค/รัฐให้กับพรรคการเมืองชนกลุ่มน้อยในพื้นที่ โครงสร้างอำนาจตามรัฐธรรมนูญปี 2551 แบ่งสรรอำนาจเป็น 3 ส่วนสำคัญ คือ 1) ประธานาธิบดี ซึ่งเป็นประมุขของรัฐและมีอำนาจสูงสุดในการปกครองประเทศ 2) ผู้บัญชาการทหารสูงสุด (ปัจจุบัน คือ พลเอกอาวุโสหมินอ่องไพล์) มีอำนาจสั่งการสูงสุดในกองทัพและควบคุมกระทรวงด้านความมั่นคง 3 กระทรวง คือ กระทรวงมหาดไทย กระทรวงกลาโหม และกระทรวงกิจการชายแดน และ 3) สภาความมั่นคงและการป้องกันแห่งชาติ (National Defence and Security Council-NDSC) ซึ่งเป็นเวทีหารือประเด็นความมั่นคงและเป็นกลไกถ่วงดุลอำนาจระหว่างรัฐบาลกับกองทัพ

เมียนมาจัดการเลือกตั้งทั่วไปครั้งล่าสุดเมื่อ 8 พ.ย.2563 โดยพรรคสันนิบาตแห่งชาติเพื่อประชาธิปไตย (National League for Democracy-NLD) ของอองซานซูจี ชนะการเลือกตั้งเป็นสมัยที่สอง (ครั้งแรกเมื่อ 8 พ.ย.2558) อย่างไรก็ตาม แม้เมียนมาจะเปลี่ยนแปลงการปกครองจากระบอบเผด็จการทหาร

เป็นประชาธิปไตยภายใต้รัฐบาลพลเรือน แต่กองทัพเมียนมามีบทบาททางการเมืองสูง ขณะที่รัฐบาลพรรค NLD พยายามแก้ไขรัฐธรรมนูญเพื่อลดอำนาจของกองทัพ ทำให้กองทัพเมียนมานำโดย พล.อ.อาวุโส มินอ่องโลว์ ผบ.ทสส. เข้าควบคุมอำนาจจากพรรค NLD เมื่อ 1 ก.พ.2564 และตั้งสภาบริหารแห่งรัฐ (State Administration Council-SAC) ขึ้นมาเป็นองค์กรสูงสุดในการบริหารประเทศ โดยมี พล.อ.อาวุโส มินอ่องโลว์ เป็นประธาน SAC และ พล.อ.รองอาวุโส โซวิน รอง ผบ.ทสส. เป็นรองประธาน SAC

พล.อ.อาวุโส มินอ่องโลว์ ผบ.ทสส. และประธาน SAC ให้คำมั่นว่าจะจัดการเลือกตั้งใหม่และยกเลิกการบังคับใช้สถานการณ์ฉุกเฉินภายใน ส.ค.2566 (2 ปี 6 เดือน นับจากการยึดอำนาจเมื่อ 1 ก.พ.2564) โดยอ้างถึงการเลือกตั้งแบบหลายพรรคการเมือง (multi-party election) และการสร้างชาติภายใต้ระบอบประชาธิปไตยและการเป็นสหพันธรัฐ

ฝ่ายบริหาร : ประธานาธิบดีเป็นหัวหน้ารัฐบาล มาจากการสรรหาและเลือกตั้งของสมาชิกรัฐสภา มีวาระ 5 ปี มีอำนาจควบคุมฝ่ายบริหารทั้งหมด แต่งตั้งบุคคลขึ้นเป็นรัฐมนตรี ยกเว้นกระทรวงด้านความมั่นคง 3 กระทรวง ที่มาจากการแต่งตั้งของผู้บัญชาการทหารสูงสุด (ได้แก่ กระทรวงมหาดไทย กระทรวงกิจการชายแดน และกระทรวงกลาโหม) ปัจจุบันเมียนมาไม่มีประธานาธิบดี แต่มี พล.อ.อาวุโส มินอ่องโลว์ ผบ.ทสส. และประธาน SAC ทำหน้าที่เป็น นรม.

SAC ออกประกาศเมื่อ 1 ส.ค.2564 ปฏิรูประบบราชการ โดยแต่งตั้ง พล.อ.อาวุโส มินอ่องโลว์ เป็น นรม. และ พล.อ.รองอาวุโส โซวิน เป็น รอง นรม. พร้อมกับแยก 3 กระทรวง ออกเป็น 6 กระทรวง ได้แก่ 1) แยกสำนักรัฐบาลสหภาพ ออกเป็น 2 สำนัก คือ สำนักรัฐบาลสหภาพ (1) และสำนักรัฐบาลสหภาพ (2) 2) แยกกระทรวงแรงงาน การตรวจคนเข้าเมือง และประชากร ออกเป็น 2 กระทรวง คือ กระทรวงแรงงาน และกระทรวงการตรวจคนเข้าเมืองและประชากร และ 3) แยกกระทรวงสาธารณสุขและการกีฬา ออกเป็น 2 กระทรวง คือ กระทรวงสาธารณสุข และกระทรวงการกีฬาและเยาวชน อนึ่ง ก่อนหน้านี้นี้ รัฐบาล SAC พยายามกระชับอำนาจที่เคยถูกกระจายออกไปเมื่อสมัยรัฐบาลพรรคสันนิบาตแห่งชาติเพื่อประชาธิปไตย (NLD) กลับเข้าสู่กองทัพ ด้วยการโยกย้ายกรมบริหารทั่วไป (GAD/คล้ายกับกรมการปกครอง) ให้กลับเข้ามาอยู่ภายใต้การดูแลของกระทรวงมหาดไทยดั้งเดิม (ในสภาวะปกติ รมว.มท. ถูกเสนอชื่อและแต่งตั้งโดย ผบ.ทสส.)

ฝ่ายนิติบัญญัติ : มีวาระ 5 ปี และมี 2 ระดับ คือ 1) รัฐสภาสหภาพ ประกอบด้วยสภาผู้แทนราษฎร (สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรมี 440 คน มาจากการเลือกตั้ง 330 คน และจากการคัดเลือกของกองทัพ 110 คน) และวุฒิสภา (สมาชิกวุฒิสภามี 224 คน มาจากการเลือกตั้ง 168 คน และจากการคัดเลือกของกองทัพ 56 คน) และ 2) สภาท้องถิ่นประจำภาค/รัฐ ทั้งนี้ ผู้แทนที่ได้รับการแต่งตั้งจากกองทัพคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 25 ของสภาทั้ง 2 ระดับ ปัจจุบันเมียนมาไม่มีสมาชิกรัฐสภา

ฝ่ายตุลาการ : ประกอบด้วย ศาลฎีกาซึ่งเป็นศาลสูงสุดของประเทศ ศาลสูงประจำภาค/รัฐ ศาลสูงประจำเขตปกครองตนเอง ศาลประจำเมือง ศาลประจำอำเภอ และศาลอื่น ๆ ตามรัฐธรรมนูญ คือ ศาลทหารและศาลรัฐธรรมนูญ

พรรคการเมืองสำคัญ : พรรคสันนิบาตแห่งชาติเพื่อประชาธิปไตย (National League for Democracy-NLD) พรรคเพื่อความเป็นปึกแผ่นแห่งสหภาพและการพัฒนา (Union Solidarity and Development Party-USDP) พรรคเอกภาพแห่งชาติ (National Unity Party-NUP) พรรคประชาธิปไตยแห่งชนชาติฉาน (Shan National Democratic Party-SNDP) พรรคเพื่อการพัฒนาชนชาติยะไข่ (Rakhine Nationalities Development Party-RNDP) และพรรคพลังประชาธิปไตยแห่งชาติ (National Democratic Force-NDF)

เศรษฐกิจ เมียนมามุ่งปฏิรูปเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่องควบคู่ไปกับการปฏิรูปการเมือง โดยมีเป้าหมายสำคัญ คือ การหลุดพ้นจากการเป็นประเทศด้อยพัฒนา เพื่อมุ่งสู่ประเทศที่มีรายได้ปานกลางภายในปี 2574 เน้นเปิดเสรีทางการค้าและการลงทุน กระตุ้นการลงทุนจากต่างประเทศในโครงการสาธารณูปโภคขั้นพื้นฐาน และปรับปรุงกฎหมายเพื่ออำนวยความสะดวกในการทำธุรกิจ โดยวางแนวทางพัฒนาเศรษฐกิจที่สำคัญ ได้แก่ กระจายทรัพยากรอย่างทั่วถึง สนับสนุนการแข่งขันทางเศรษฐกิจให้ภาคเอกชนเข้าถึงแหล่งเงินทุน สร้างความโปร่งใสและเสถียรภาพในระบบการเงิน พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน เช่น ถนน ท่าเรือ และสิ่งปลูกสร้างด้านพลังงาน สร้างงานภายในประเทศ พัฒนาภาคเอกชน ปฏิรูปรัฐวิสาหกิจ พัฒนาภาคการเกษตร ปศุสัตว์ และอุตสาหกรรมแปรรูปเพื่อการส่งออก สนับสนุนกลุ่มธุรกิจขนาดกลางและย่อม และพัฒนาทรัพยากรมนุษย์

เมียนมามีข้อได้เปรียบในการดำเนินกิจกรรมทางเศรษฐกิจและจุดสนใจของนักลงทุน คือ เป็นจุดเชื่อมต่อภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้กับเอเชียใต้ เป็นช่องทางเลือกการออกสู่ทะเลของจีน และมีทรัพยากรธรรมชาติอุดมสมบูรณ์จำนวนมาก โดยเฉพาะก๊าซธรรมชาติ แร่ธาตุ และป่าไม้ อย่างไรก็ตาม เศรษฐกิจเมียนมาถดถอยอย่างมากจากการแพร่ระบาดของ COVID-19 และถูกซ้ำเติมจากความวุ่นวายทางการเมืองจากเหตุการณ์ยึดอำนาจของกองทัพ (เมื่อ ก.พ.2564) โดยธนาคารโลก (World Bank-WB) คาดการณ์ เศรษฐกิจเมียนมาในปี 2564 จะชะลอตัวลงร้อยละ 18 ซึ่งส่งผลต่อสภาพคล่องของภาคการธนาคาร ค่าเงินจัตต่อ 1 ดอลลาร์สหรัฐ อ่อนค่าลงประมาณร้อยละ 23 เศรษฐกิจเมียนมามีขนาดเล็กลงร้อยละ 30 ขณะที่สัดส่วนของประชากรยากจนมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นกว่า 2 เท่า ภายในต้นปี 2565 รวมถึงนักลงทุนต่างชาติระงับหรือถอนการลงทุนออกจากเมียนมาหลายราย

สกุลเงิน ตัวย่อสกุลเงิน : จัต (Kyat)

อัตราแลกเปลี่ยนต่อดอลลาร์สหรัฐ : 1,776.77 จัต : ดอลลาร์สหรัฐ

อัตราแลกเปลี่ยนต่อบาท : 54.31 จัต : 1 บาท (15 พ.ย.2564)

ดัชนีเศรษฐกิจสำคัญ (ปี 2564)

ผลผลิตมวลรวมภายในประเทศ (GDP) : 76,186 ล้านดอลลาร์สหรัฐ (ประมาณการโดยธนาคารโลกปี 2563)

อัตราการเติบโตทางเศรษฐกิจ : -9.99%

รายได้เฉลี่ยต่อหัวต่อปี : 1,400.2 ดอลลาร์สหรัฐ

แรงงาน : 22.95 ล้านคน

อัตราการว่างงาน : 1.79%

ทุนสำรองระหว่างประเทศ : 7,670 ล้านดอลลาร์สหรัฐ

อัตราเงินเฟ้อ : 8.8%

ดุลการค้าระหว่างประเทศ : ขาดดุลการค้า 1,160 ล้านดอลลาร์สหรัฐ

มูลค่าการส่งออก : 18,106 ล้านดอลลาร์สหรัฐ

มูลค่าการนำเข้า : 18,611 ล้านดอลลาร์สหรัฐ

สินค้าส่งออกสำคัญ : ก๊าซธรรมชาติ ข้าว ถั่ว ทองแดง น้ำตาล

สินค้านำเข้าสำคัญ : น้ำมัน น้ำตาล รถบรรทุก ไหมนพีช สิ่งทอพิมพ์ลาย

ประเทศคู่ค้าสำคัญ : จีน ไทย สิงคโปร์ ญี่ปุ่น อินเดีย

การทหาร กองทัพเมียนมาเป็นสถาบันที่มีความสำคัญสูง มีภารกิจหลัก คือ การรักษาความสงบเรียบร้อยภายในประเทศ การเสริมสร้างเอกภาพและความมั่นคงของชาติ ปัจจุบันกองทัพเมียนมาพยายามเสริมสร้างความเข้มแข็งและพัฒนาขีดความสามารถให้ทัดเทียมกับประเทศในภูมิภาค โดยมีเป้าหมายพัฒนากำลังพลและยุทโธปกรณ์ต่าง ๆ ควบคู่กับการทำให้ทั่วโลกยอมรับ ยุทโธปกรณ์หลักจัดซื้อจากรัสเซีย จีน และปากีสถาน รวมถึงผลิตเองเพื่อใช้ในประเทศตามขีดความสามารถทางเศรษฐกิจ

กองทัพเมียนมามีกำลังพลรวม 406,000 นาย แบ่งเป็น 3 เหล่าทัพ ได้แก่ ทบ.กำลังพล 375,000 นาย ยุทโธปกรณ์หลักได้แก่ ถ.หลัก 185 คัน ถ.เบา 105 คัน รถหุ้มเกราะ 115 คัน รถลำเลียงพลหุ้มเกราะ (รสป.) 431 คัน ป.ใหญ่ 422 กระบอก ป.ส.1,000 กระบอก จรวดขนาด 84 มม.ประมาณ 1,000 กระบอก ท.กำลังพล 16,000 นาย หน่วยปฏิบัติการพิเศษ 800 นาย ไม่มีนาวิกโยธิน ยุทโธปกรณ์หลัก ได้แก่ เรือดำน้ำ เรือรบหลัก 5 ลำ เรือตรวจการณ์ใกล้ฝั่ง 113 ลำ เรือปฏิบัติการสะเทินน้ำสะเทินบก 18 ลำ เรือสนับสนุนการรบ และส่งกำลังบำรุง 18 ลำ ทอ.กำลังพล 15,000 นาย ยุทโธปกรณ์หลัก ได้แก่ บ.ขับไล่ 63 เครื่อง (MiG-29B/MiG-29UB/F-7M) บ.โจมตี 22 เครื่อง (A-5C) บ.ฝึกติดอาวุธ/โจมตีเบา 82 เครื่อง บ.ลาดตระเวนทางทะเล 6 เครื่อง บ.ลำเลียง 22 เครื่อง ฮ. 78 เครื่อง (Mi2/Mi-35) และอากาศยานไร้คนขับ 45 เครื่อง

ปัญหาด้านความมั่นคง

ปัญหาความมั่นคงที่ท้าทายรัฐบาล คือ 1) สถานการณ์ความไม่สงบทางการเมืองและความมั่นคงหลังจากกองทัพเมียนมายึดอำนาจ เมื่อ 1 ก.พ.64 ทำให้เกิดการชุมนุมประท้วงทั่วประเทศและฝ่ายต่อต้านรัฐบาล SAC จัดตั้งกองกำลังป้องกันประชาชน (People's Defence Force-PDF) ขึ้นต่อสู้กับกองทัพ 2) การเคลื่อนไหวต่อต้าน SAC ของรัฐบาลเอกภาพแห่งชาติ (National Unity Government-NUG) และอดีตสมาชิกพรรค NLD ที่สูญเสียอำนาจ 3) ปัญหาโรฮีนจาและสถานการณ์ความไม่สงบในรัฐยะไข่ 4) ปัญหาการสู้รบและความคืบหน้าการดำเนินการสันติภาพกับชนกลุ่มน้อย 5) ความขัดแย้งทางศาสนาระหว่างกลุ่มพุทธหัวรุนแรงกับชาวมุสลิมในประเทศ และ 6) ปัญหาอาชญากรรม อาทิ การค้ายาเสพติด ค้ามนุษย์ และค้าอาวุธ

สมาชิกองค์การระหว่างประเทศ ACMECS, ADB, ARF, ASEAN, BIMSTEC, FAO, G-77, IAEA, IBRD, ICAO, ICRM, IDA, IFAD, IHO, ILO, IMF, IMO, INTERPOL, ITU, NAM, NPT, OPCW, SEANWFZ, UN, UNCTAD, UNESCO, UNIDO, UPU, WCO, WFTU, WHO, WIPO, WMO, WTO และ OPWC

วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี การศึกษาด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีในเมียนมาเริ่มเปิดกว้างขึ้น โดยตั้งกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเมื่อปี 2539 และมีสถาบันด้านเทคโนโลยีในสังกัดกรมวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่เปิดสอน 5 แห่ง ได้แก่ สถาบันเทคโนโลยีอย่างกุ้ง สถาบันเทคโนโลยีมันตะเลย์ สถาบันวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์แปร สถาบันวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์อย่างกุ้ง และสถาบันวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์มันตะเลย์ ต่อมาปี 2552 ได้ยกระดับโรงเรียนเทคนิคและสถาบันการศึกษาด้านเทคนิคระดับต่ำกว่าปริญญาตรีทั่วประเทศ 53 แห่ง เป็นมหาวิทยาลัย

ปัจจุบันกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีของเมียนมาต้องการจะสร้างเครื่องปฏิกรณ์นิวเคลียร์ เพื่อนำเทคโนโลยีไปใช้ประโยชน์ในด้านการแพทย์ การเกษตร และปศุสัตว์ ซึ่งรัฐบาลพยายามดำเนินการหลายแนวทางเพื่อเตรียมการสำหรับโครงการดังกล่าว เช่น กำหนดมาตรการป้องกัน/ควบคุมรังสีจากนิวเคลียร์ ร่างกฎหมายต่อต้านการแพร่กระจายอาวุธนิวเคลียร์ สร้างอุปกรณ์สำหรับเทคโนโลยีนิวเคลียร์ และพัฒนาบุคลากรให้มีความรู้ความเชี่ยวชาญด้านเทคโนโลยีนิวเคลียร์ โดยเมียนมาจะสร้างเครื่องปฏิกรณ์นิวเคลียร์เมื่ออุปกรณ์โครงสร้างพื้นฐานสร้างแล้วเสร็จ ทั้งนี้ เมียนมาดำเนินการดังกล่าวด้วยความระมัดระวัง เพราะไม่ต้องการให้ต่างประเทศเกิดความเข้าใจผิดในห้วงที่พัฒนาการทางการเมืองกำลังมีความคืบหน้า ขณะเดียวกันเมียนมาเป็นประเทศที่ 191 ที่ตกลงเข้าร่วมกับองค์การห้ามอาวุธเคมี (Organization for the Prohibition of Chemical Weapons-OPWC) เมื่อ ค.ศ.2558

การขนส่งและโทรคมนาคม สนามบินส่วนใหญ่ใช้ประโยชน์ร่วมกันทั้งฝ่ายทหารและพลเรือน ปัจจุบันเมียนมามีสนามบินนานาชาติ 4 แห่ง ได้แก่ สนามบินมิงกลาดอนในย่างกุ้ง สนามบินมันตะเลย์ สนามบินเนปยีดอ และสนามบินเฮโฮในรัฐฉาน เมียนมามีแผนจะก่อสร้างสนามบินนานาชาติแห่งใหม่ที่เมืองหงสาวดี ภาคพะโค นอกจากนี้ เมียนมามีสนามบินภายในประเทศอีก 16 แห่ง ได้แก่ มิงกลาดอนในภาคย่างกุ้ง เชียงตุง/ท่าซี้เหล็ก/ลาโซ/เฮโฮ/สาด ในรัฐฉาน มะละหม่ง/ทะวาย/มะริด/ปกเปียน/เกาะสอง ในภาคตะนาวศรี ลอยก่อ/ผาอัน ในรัฐกะเหรี่ยง มิตจิน่าในรัฐคะฉิ่น สิตต่วยในรัฐยะไข่ และเนปยีดอในภาคมันตะเลย์ สายการบินภายในประเทศ เช่น Myanmar Airways (MA/ของรัฐบาล) Yangon Airways Asian Wings และ Kanbawza สายการบินระหว่างประเทศ เช่น Myanmar Airways International (MAI) สายการบินที่บินทั้งในและระหว่างประเทศ เช่น Air Bagan และ Air Mandalay

เมียนมามีถนนเชื่อมพื้นที่ทุกภาคระยะทาง 34,377 กม. ถนนส่วนใหญ่มีสภาพไม่ดีนัก เนื่องจากขาดแคลนงบประมาณ ส่วนถนนที่สร้างและปรับปรุงใหม่ในระยะหลังหลายเส้นทางอยู่ในสภาพดี ส่วนใหญ่ก่อสร้างและปรับปรุงด้วยความช่วยเหลือจากจีน และบริษัทก่อสร้างของชนกลุ่มน้อยที่เป็นพันธมิตรกับรัฐบาล

ทางรถไฟยาว 5,031 กม. ประกอบด้วย 3 เส้นทางหลัก คือ สายเหนือ (ย่างกุ้ง-มันตะเลย์-มิตจิน่า ย่างกุ้ง-มันตะเลย์-ลาโซ ย่างกุ้ง-มันตะเลย์-เยอ) สายสามเหลี่ยมปากแม่น้ำอิระวดี (ย่างกุ้ง-แปร) สายใต้ (ย่างกุ้ง-เมะละหม่ง-ทวาย)

เมียนมามีแผนจะขยายเส้นทางรถไฟอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะเส้นทางสายยุทธศาสตร์ด้านตะวันออกไปยังด้านตะวันตก จากเมืองมูเซ (ด้านการค้าชายแดนเมียนมา-จีน)-เมืองลาโซ-เมืองเชียงตุง ในรัฐฉานถึงเมืองสิตต่วยในรัฐยะไข่ ด้านเหนือถึงด้านใต้สุดของประเทศจากเมืองปูเตาในรัฐคะฉิ่น ถึงเกาะสองในภาคตะนาวศรี ส่วนการคมนาคมทางน้ำในแม่น้ำสายต่าง ๆ ถือว่าสำคัญอย่างยิ่งต่อการดำเนินชีวิตของชาวเมียนมาและเศรษฐกิจของประเทศ

รัฐบาลเมียนมามีแผนก่อสร้างโครงการรถไฟฟ้าขนส่งมวลชนในเขตเมืองย่างกุ้ง (Yangon Urban Mass Rapid Transit-YUMRT) ในปี 2563 ซึ่งเป็นโครงการรถไฟฟ้าแบบ Sky Train เส้นทางแรกของประเทศ และคาดว่าจะแล้วเสร็จพร้อมเปิดใช้งานในปี 2570 โดยโครงการ YUMRT ประกอบด้วย 2 เส้นทาง คือ 1) เส้นทางทิศตะวันตกไปสู่ทิศตะวันออก (เมืองโหล่งต้ายา-ถนนโตคองกะเล) ระยะทาง 25 กม. เชื่อมต่อกับรถไฟวงแหวนย่างกุ้ง และ 2) เส้นทางทิศเหนือไปสู่ทิศใต้ (ท่าอากาศยานนานาชาติย่างกุ้ง-เมืองดาลา) ระยะทาง 27 กม. โดยรัฐบาลญี่ปุ่นมอบเงินกู้ยืมเพื่อสนับสนุนการก่อสร้าง

ท่าเรือสำคัญ มี 7 แห่ง ได้แก่ ท่าเรือย่างกุ้งและดิลาวาในภาคย่างกุ้ง ท่าเรือสิตต่วยและเจ้าผิวในรัฐยะไข่ ท่าเรือเมะละหม่งในรัฐมอญ ท่าเรือทวายและเกาะสองในภาคตะนาวศรี

การสื่อสารและโทรคมนาคม รหัสโทรศัพท์ประเทศ คือ 95 โทรศัพท์พื้นฐานมี 544,283 เลขหมาย โทรศัพท์เคลื่อนที่ 63,877,526 เลขหมาย มีบริษัทให้บริการเครือข่ายสัญญาณโทรศัพท์เคลื่อนที่ 4 บริษัท คือ Myanmar Post and Telecommunications (MPT) ซึ่งเป็นของภาครัฐ ที่เหลือเป็นการร่วมทุนระหว่างภาครัฐเมียนมากับต่างประเทศ ได้แก่ Telenor ของนอร์เวย์ Ooredoo ของกาตาร์ และ Viettel Group ของเวียดนาม ปัจจุบันเมียนมามีบริการ 4G LTE เฉพาะในย่างกุ้ง มันตะเลย์ และเนปยีดอ และมีแผนจะขยายสัญญาณทั้ง 4G และ 3G ให้ครอบคลุมทั่วประเทศโดยเร็ว สำหรับจำนวนผู้ใช้อินเทอร์เน็ตมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นต่อเนื่อง ปัจจุบันมี 17,064,985 คน คิดเป็น 30.68 % ของประชากรทั้งหมด ทั้งนี้ เมียนมาอยู่ระหว่างการพัฒนาระบบโทรคมนาคมของประเทศ โดยส่งดาวเทียมของตัวเองขึ้นประจำการเป็นดวงที่ 2 ชื่อว่า MyanmarSat-2 เพื่อยกระดับคุณภาพและประสิทธิภาพในการติดต่อสื่อสารร่วมกับดาวเทียม MyanmarSat-1

การเดินทาง ปัจจุบันรัฐบาลเมียนมาอนุญาตให้นักท่องเที่ยวต่างชาติที่มีหนังสือเดินทางสามารถขอตรวจลงตราหนังสือเดินทาง ณ ช่องทางอนุญาตของด่าน ตม. (Visa on Arrival) ที่สนามบินนานาชาติมิงกลาดอนในภาคย่างกุ้ง และสนามบินนานาชาติมันตะเลย์ แบบไม่เสียค่าธรรมเนียมวีซ่า (Free-entry) จำนวน 10 ประเทศ ได้แก่ ประเทศในอาเซียนทั้งหมด (ยกเว้นมาเลเซีย) ญี่ปุ่น และเกาหลีใต้ อนุญาตให้นักท่องเที่ยวต่างชาติขอ Visa on Arrival แบบเสียค่าธรรมเนียม จำนวน 8 ประเทศ ได้แก่ จีน อินเดีย อิตาลี สเปน ออสเตรเลีย สวิตเซอร์แลนด์ เยอรมนี และรัสเซีย ส่วนผู้ที่เดินทางประเภทธุรกิจและการประชุม/อบรม/การวิจัย เมียนมาอนุญาตให้ขอ Visa on Arrival แบบเสียค่าธรรมเนียม จำนวน 54 ประเทศ (อาทิ สหรัฐฯ

สหภาพยุโรป และประเทศอาเซียน) นักท่องเที่ยวต่างชาติที่ได้รับการตรวจลงตราหนังสือเดินทางประเภท นักท่องเที่ยวสามารถพำนักในเมียนมาได้ 30 วัน ประเภทธุรกิจสามารถพำนักในเมียนมาได้ 70 วัน และ ประเภทการประชุม/อบรม/การวิจัย สามารถพำนักในเมียนมาได้ 28 วัน สำหรับไทยและเมียนมาได้จัดทำ ข้อตกลงยกเว้นการตรวจลงตราหนังสือเดินทางธรรมดาระหว่างกันสำหรับประชาชนที่เดินทางผ่านสนามบินนานาชาติ (ระยะเวลาพำนักไม่เกิน 14 วัน) โดยมีผลตั้งแต่ 11 ส.ค.2558 ทั้งนี้ สถานการณ์การแพร่ระบาดของ COVID-19 ทำให้เมียนมาระงับการเดินทางของชาวต่างชาติรวมถึงไทย ยกเว้นการเดินทางเพื่อการทูต ธุรกิจ และการช่วยเหลือทางมนุษยธรรมและการแพทย์

นักท่องเที่ยวไทยสามารถเดินทางไปเมียนมาด้วยสายการบินไทย นกแอร์ แอร์เอเชีย บางกอก แอร์เวย์ โลออนแอร์ ภูเก็ตแอร์ Myanmar Airways International (MAI) และ Air Bagan (เส้นทางบินตรง ภูเก็ต-ย่างกุ้ง) ใช้เวลาเดินทางประมาณ 1 ชั่วโมง ส่วนการเดินทางไปยังเมืองต่าง ๆ ในประเทศ สามารถเดินทางโดยรถยนต์ (แต่สภาพถนนยังไม่ดีนัก) และเครื่องบินภายในประเทศหรือรถไฟ (แต่ไม่สะดวกและใช้เวลานาน)

สถานการณ์สำคัญที่น่าติดตาม

1) แนวโน้มสถานการณ์การเมืองในเมียนมาจะตึงเครียดและรุนแรงต่อเนื่อง หลังจากกองทัพเมียนมายึดอำนาจ เมื่อ 1 ก.พ.2564 ทำให้เกิดการชุมนุมประท้วงทั่วประเทศและฝ่ายต่อต้านรัฐบาล SAC จัดตั้ง กองกำลังป้องกันประชาชน (PDF) ขึ้นต่อสู้กับกองทัพ ขณะที่รัฐบาลเอกภาพแห่งชาติ (NUG) และอดีตสมาชิก พรรค NLD ที่สูญเสียอำนาจ จะเคลื่อนไหวต่อต้าน SAC ทั้งภายในและระหว่างประเทศ โดยเฉพาะใน UN และ อาเซียน เพื่อเพิ่มอำนาจต่อรองกับ SAC ซึ่งหากสถานการณ์ยืดเยื้อและรุนแรงขยายวงกว้างขึ้นจน SAC ไม่สามารถ ควบคุมได้ก็มีความเป็นไปได้ที่จะนำไปสู่การเกิดสงครามกลางเมืองแบบเต็มรูปแบบและสภาวะรัฐล้มเหลว

2) ความคืบหน้าในการปฏิรูปการเมือง-เศรษฐกิจ เฉพาะอย่างยิ่งในหัวที่เมียนมาเผชิญวิกฤต รมรื้อรอบด้าน ทั้งการเมือง ความมั่นคง COVID-19 และเศรษฐกิจ

3) ปัญหาโรฮิงจาในรัฐยะไข่ และความขัดแย้งทางศาสนาระหว่างชาวเมียนมาพุทธหัวรุนแรง กับชาวมุสลิมในประเทศ โดยเฉพาะการจัดตั้งกองกำลังติดอาวุธเพื่อปกป้องตนเองของชาวโรฮิงจาในรัฐยะไข่ และความเคลื่อนไหวของชนกลุ่มน้อยกองทัพอาระกัน (Arakan Army-AA) ที่เคลื่อนไหวในรัฐยะไข่เพื่อจัดตั้ง พื้นที่ปกครองของตนเอง ซึ่งกระทบต่อการสร้างสภาพแวดล้อมในรัฐยะไข่ให้เป็นไปตามเงื่อนไขที่พร้อมรับกลับ ผู้พลัดถิ่นชาวโรฮิงจาจากบังกลาเทศ นอกจากนี้ กลุ่มก่อการร้ายสากล เช่น กลุ่มอัลกออิดะฮ์ และกลุ่ม Islamic State (IS) อาจแสวงประโยชน์ปลุกระดมและเรียกร้องให้มุสลิมในต่างประเทศสนับสนุนชาวโรฮิงจาในเมียนมาต่อสู้ กับรัฐบาลเมียนมา

4) การเจรจาสันติภาพระหว่างรัฐบาลเมียนมากับชนกลุ่มน้อย ซึ่งเป็นนโยบายหลักที่รัฐบาล เมียนมามุ่งมั่นผลักดันให้เกิดความคืบหน้า โดยเฉพาะการหารือเรื่องการจัดตั้งระบอบสหพันธรัฐ การปราบปราม กองกำลังของชนกลุ่มน้อย และการแบ่งสรรอำนาจการปกครองหรือผลประโยชน์ในพื้นที่ระหว่างรัฐบาลกลาง กับชนกลุ่มน้อย

ความสัมพันธ์ไทย-เมียนมา

สถาปนาความสัมพันธ์ทางการทูตระหว่างกัน เมื่อ 24 ส.ค.2491 ความสัมพันธ์อยู่ในระดับดี และใกล้ชิดกันทั้งในระดับรัฐบาล กองทัพ และประชาชน โดยไทยดำเนินนโยบายที่เป็นมิตรและให้ความช่วยเหลือด้านต่าง ๆ แก่เมียนมา เช่น ด้านการพัฒนา การอำนวยความสะดวกในกระบวนการสันติภาพ และความช่วยเหลือด้านมนุษยธรรม โดยเฉพาะในห้วงที่เมียนมาประสบภัยพิบัติ ขณะที่เมียนมาให้ความสำคัญอย่างมากกับการกระชับความสัมพันธ์กับประเทศเพื่อนบ้านรวมถึงไทย โดยทั้งสองประเทศต่างยึดถือนโยบายไม่แทรกแซงกิจการภายในซึ่งกันและกัน ทั้งนี้ ความสัมพันธ์ไทย-เมียนมามีแนวโน้มเติบโตอย่างต่อเนื่อง ทั้งในด้านการเมือง เศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรม รวมถึงมีการแลกเปลี่ยนการเยือนในทุกระดับ อย่างสม่ำเสมอ

ด้านการเมืองและความมั่นคง ไทยกับเมียนมามีกลไกความร่วมมือทวิภาคีสำคัญ คือ คณะกรรมาธิการร่วม (Joint Commission on Bilateral Cooperation-JC) คณะกรรมการเขตแดนร่วม (Joint Boundary Committee-JBC) คณะกรรมการชายแดนส่วนภูมิภาค (Regional Border Committee-RBC) และคณะกรรมการระดับสูง (High Level Committee-HLC) ของฝ่ายทหาร ซึ่งเป็นเวทีสำคัญในการหารือ ประเด็นความมั่นคงตามแนวชายแดนจากการที่ไทยมีพรมแดนติดกับเมียนมา 2,401 กม. ทำให้ไทยได้รับผลกระทบจากปัญหาความไม่สงบภายในเมียนมา เช่น ปัญหาผู้หนีภัยจากการสู้รบ (ผก.) ชาวเมียนมา ในไทยกว่า 100,000 คน ปัญหายาเสพติด การค้ามนุษย์ การหลบหนีเข้าเมืองของแรงงานเมียนมาและ ชาวมุสลิมโรฮิงจา รวมถึงปัญหาอาชญากรรมข้ามชาติ ขณะที่หลังจากกองทัพเมียนมายึดอำนาจ ไทยเสี่ยงได้รับผลกระทบจากสถานการณ์การสู้รบบริเวณชายแดนและกรณีที่จะมีผู้หนีภัยความไม่สงบและหนีภัยทางเศรษฐกิจที่ตกต่ำจากปัญหาการเมืองและ COVID-19 เข้ามาในไทยมากขึ้น

ด้านเศรษฐกิจ มูลค่าการค้าไทย-เมียนมา ปี 2563 อยู่ที่ 205,631.42 ล้านบาท ไทยได้เปรียบดุลการค้า 29,476.96 ล้านบาท โดยไทยส่งออกมูลค่า 117,554.19 ล้านบาท สินค้าหลักที่ไทยส่งออกไปเมียนมา ได้แก่ เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ น้ำมันดีเซล น้ำตาลทราย รถจักรยานยนต์และส่วนประกอบ เหล็ก และเครื่องจักรกลและส่วนประกอบ ไทยนำเข้ามูลค่า 88,077.23 ล้านบาท สินค้าหลักที่ไทยนำเข้าจากเมียนมา ได้แก่ ก๊าซธรรมชาติ สินแร่โลหะ เศษโลหะ โค กระบือ สุก ร่ม ไม้ซุง ไม้แปรรูป ด้านการลงทุน ไทยเป็นผู้ลงทุนอันดับ 6 ของเมียนมา รองจากสิงคโปร์ จีน ฮองกง เวียดนาม และญี่ปุ่น โดยยอดคงค้างเงินลงทุนโดยตรงของไทยในเมียนมา เมื่อปี 2563 รวม 5,760.31 ล้านดอลลาร์สหรัฐ สาขาการลงทุนสำคัญ ได้แก่ พลังงาน การผลิต ประมง และปศุสัตว์ ผู้ลงทุนรายใหญ่ อาทิ ปตท.สผ. การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย (กฟผ.) อิตาเลียนไทย ซิพี และเครือซิเมนต์ไทย

ด้านพลังงาน ไทยนำเข้าก๊าซธรรมชาติจากเมียนมามากกว่า 20% ของปริมาณการใช้ในไทย เมียนมามีแหล่งผลิตที่สำคัญ คือ ยาดานา เขตตากัน และซอติกา อย่างไรก็ดี เมียนมาลดสัดส่วนการขายก๊าซธรรมชาติให้ไทยในระยะหลัง เนื่องจากความต้องการบริโภคในประเทศมากขึ้นจากนโยบายปฏิรูปเศรษฐกิจ ทั้งนี้ ไทยและเมียนมาลงนามบันทึกความเข้าใจ (MOU) 2 ฉบับ เมื่อ มิ.ย.2558 ว่าด้วยความร่วมมือด้านพลังงาน และความร่วมมือด้านไฟฟ้า ซึ่งครอบคลุมถึงความร่วมมือด้านปิโตรเลียม ตั้งแต่การสำรวจ การผลิต จนถึงการพัฒนาการกลั่นน้ำมัน และผลิตปิโตรเคมี

พล.อ.อาวูโส มินอองไล้
(Senior General Min Aung Hlaing)

ตำแหน่ง	ผบ.ทสส. ประธาน SAC และ นรม.เมียนมา
เกิด	3 ก.ค.2499 (อายุ 66 ปี/ปี 2565) ที่ จ.ทวาย ภาคตะนาวศรี
การศึกษา	ปริญญาตรีด้านนิติศาสตร์จากมหาวิทยาลัย Rangoon Arts and Science University ในภาคย่างกุ้ง และโรงเรียนนายร้อยรวมเหล่า (Defense Services Academy-DSA) รุ่นที่ 19
สถานภาพทางครอบครัว	สมรสกับดอจจุหละ มีบุตรธิดา 2 คน บุตรชายคือ อูองปะเยโซน บุตรสาวคือ ดอจิ่นทีรีทะโมน
เชื้อชาติ	เมียนมา
ศาสนา	พุทธ
ประวัติการทำงาน	
ปี 2545	ผบ.ทบ.ภาคสามเหลี่ยม กำกับดูแลรัฐฉาน
มิ.ย.2553	เสนาธิการทหารสามเหล่าทัพ
มี.ค.2554	ผบ.ทสส.เมียนมา
2 ก.พ.2564	ประธาน SAC
1 ส.ค.2564	นรม. คนที่ 12 ของเมียนมา

อุวินมยิ่น
(U Win Myint)

ตำแหน่ง	ประธานาธิบดีเมียนมา
เกิด	8 พ.ย.2494 (อายุ 71 ปี/ปี 2565)
การศึกษา	ปริญญาตรีด้านนิติศาสตร์และวิทยาศาสตร์ สาขาธรณีวิทยา จากมหาวิทยาลัยย่างกุ้ง
สถานภาพทางครอบครัว	สมรสกับดอว์โซโซ มีบุตรธิดา 2 คน (บุตรชายเสียชีวิตแล้ว)
ประวัติการทำงาน	
ปี 2524-2531	นักกฎหมายและทนายความประจำศาลฎีกาเมียนมา
ประวัติการทำงานการเมือง	
ปี 2531	- เข้าร่วมการประชุมสมัชชาใหญ่ต่อต้านรัฐบาลทหารเมียนมา ทำให้ถูกจำคุก หลังจากได้รับการปล่อยตัวก็เข้าร่วมกับพรรค NLD
ปี 2533	- ชนะการเลือกตั้งทั่วไประดับสภาผู้แทนราษฎร (สส.) แต่ถูกกองทัพเมียนมายึดอำนาจและจำคุกอีกครั้ง
ปี 2555	- ชนะการเลือกตั้งซ่อมระดับ สส.
ปี 2558	- ชนะการเลือกตั้งทั่วไประดับ สส. และได้รับแต่งตั้งเป็นประธานสภาผู้แทนราษฎร
21 มี.ค.2561	- ลาออกจากตำแหน่งประธานสภาผู้แทนราษฎร
28 มี.ค.2561	- ได้รับเลือกตั้งเป็นประธานาธิบดีเมียนมา แทนประธานาธิบดีอุทวินจ่อที่ลาออกจากตำแหน่ง

อองซานซูจี
(Daw Aung San Suu Kyi)

ตำแหน่ง	ที่ปรึกษาแห่งรัฐเมียนมา รมว.กระทรวงการต่างประเทศ รมต.ประจำสำนักประธานาธิบดี
เกิด	19 มิ.ย.2488 (อายุ 77 ปี/ปี 2565) ที่กรุงย่างกุ้ง
ศาสนา	พุทธนิกายเถรวาท
การศึกษา	ปริญญาตรีสาขาปรัชญา การเมือง และเศรษฐศาสตร์ จาก St. Hugh's College มหาวิทยาลัยอ็อกซ์ฟอร์ด สหราชอาณาจักร สำเร็จการศึกษาปี 2510 และได้รับทุนศึกษาวิจัยเกี่ยวกับบทบาทของนายพลอองซาน จากศูนย์เอเชียตะวันออกเฉียงใต้ศึกษา มหาวิทยาลัยเกียวโต ระหว่างปี 2528-2529 และทุนวิจัยจาก Indian Institute of Advanced Studies ในอินเดีย
สถานภาพทางครอบครัว	บุตรสาวของนายพลอองซานกับดอร์ชินจี มีพี่ชาย 2 คน คือ อองซานอู ปัจจุบันได้รับสัญชาติอเมริกัน พำนักอยู่ที่แคลิฟอร์เนีย และอองซานลิน (เสียชีวิตแล้ว) สมรสกับนายไมเคิล อริส (เสียชีวิตปี 2542) ชาวอังกฤษ เคยเป็นอาจารย์ภาควิชาจิตศึกษา มหาวิทยาลัยอ็อกซ์ฟอร์ด มีบุตรชาย 2 คน คือ นายอเล็กซานเดอร์ อริส/อูมินท์ซานอ่อง (อายุ 48 ปี/ปี 2563) และนายคิม อริส/อูตินลิน (อายุ 43 ปี/ปี 2563) ทั้งสองคนมีสัญชาติอังกฤษ
ประวัติการทำงาน	
ปี 2512-2514	- ผู้ช่วยเลขานุการคณะกรรมการที่ปรึกษาด้านงบประมาณ ของสำนักเลขาธิการสหประชาชาตินิวยอร์ก สหรัฐฯ (ขณะนั้นเลขาธิการสหประชาชาติ คือ อุถัน)

- ปี 2515 - นักวิจัยของกระทรวงการต่างประเทศภูฏาน และถวายการสอนพระบรมวงศานุวงศ์ ภูฏาน ขณะติดตามสามีไปทำงานที่ภูฏาน
- ปี 2516 - ย้ายกลับมาพำนักที่สหราชอาณาจักร เริ่มต้นทำงานเขียนและวิจัยเกี่ยวกับอัตชีวประวัติ ของนายพลองซาน

ประวัติทางการเมือง

- ปี 2531 - เริ่มต้นกิจกรรมทางการเมือง โดยเข้าร่วมการประชุมประท้วงเรียกร้องประชาธิปไตย ในย่างกุ้ง และจัดตั้งพรรค NLD โดยได้รับเลือกให้ขึ้นดำรงตำแหน่งเลขาธิการพรรค (ขณะนั้นมี อูตินอู เป็นประธานพรรค)
- ปี 2532-2538 - ถูกกักบริเวณครั้งที่ 1 ภายหลังได้รับการปล่อยตัวถูกห้ามไม่ให้กล่าวปราศรัย ต่อสาธารณชนและไม่สามารถดำเนินกิจกรรมทางการเมืองได้อย่างอิสระ
- ปี 2543-2545 - ถูกกักบริเวณครั้งที่ 2 เป็นเวลา 18 เดือน
- ปี 2546-2553 - ถูกกักบริเวณครั้งที่ 3 หลังเกิดเหตุปะทะระหว่างกลุ่มผู้สนับสนุนกับผู้คัดค้านองซานซูจี ขณะองซานซูจีเดินทางไปพบปะมวลชนที่เมืองเดพายิน รัฐคะฉิ่น
- ปี 2554 - ได้รับการแต่งตั้งเป็นประธานพรรคสันนิบาตแห่งชาติเพื่อประชาธิปไตย (NLD)
- ปี 2555-2558 - เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร หลังชนะการเลือกตั้งซ่อมในเขต Kawhmu ภาคว่างกุ้ง
- 8 พ.ย.2558 - ชนะการเลือกตั้งระดับสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ในเขต Kawhmu ภาคว่างกุ้ง
- มี.ค.2559 - ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งที่ปรึกษาแห่งรัฐ รวท. และ รท.ประจำสำนัก ประธานาธิบดี

สภาบริหารแห่งรัฐ
(State Administration Council-SAC)

ประธาน SAC	Senior General Min Aung Hlaing
รองประธาน SAC	Vice Senior General Soe Win
สมาชิก SAC	General Mya Tun Oo
สมาชิก SAC	Admiral Tin Aung San
สมาชิก SAC	General Maung Maung Kyaw
สมาชิก SAC	Lieutenant General Moe Myint Tun
สมาชิก SAC	Mahn Nyein Maung
สมาชิก SAC	Thein Nyunt
สมาชิก SAC	Khin Maung Swe
สมาชิก SAC	Jeng Phang Naw Taung
สมาชิก SAC	Moung Har
สมาชิก SAC	Sai Lone Saing
สมาชิก SAC	Saw Daniel
สมาชิก SAC	Banyar Aung Moe
สมาชิก SAC	Lieutenant-General Soe Htut
สมาชิก SAC	Shwe Kyein
เลขานุการ SAC	Lieutenant-General Aung Lin Dwe
เลขานุการร่วม SAC	Lieutenant-General Ye Win Oo

คณะรัฐมนตรีเมียนมา

นายกรัฐมนตรี	Senior General Min Aung Hlaing
รองนายกรัฐมนตรี	Vice-Senior General Soe Win
รมว.สำนักรัฐบาลสหภาพ (1)	Lieutenant General Yar Pyae
รมว.สำนักรัฐบาลสหภาพ (2)	Chit Naing
รมว.กระทรวงมหาดไทย	Lieutenant General Soe Htut
รมว.กระทรวงกลาโหม	General Mya Tun Oo
รมว.กระทรวงกิจการชายแดน	Lieutenant General Tun Tun Naung
รมว.กระทรวงต่างประเทศ	Wunna Maung Lwin
รมว.กระทรวงความร่วมมือระหว่างประเทศ	Ko Ko Hlaing
รมว.กระทรวงความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจและการลงทุนจากต่างประเทศ	Aung Naing Oo
รมว.กระทรวงสารสนเทศ	Maung Maung Ohn
รมว.กระทรวงกิจการศาสนาและวัฒนธรรม	Ko Ko
รมว.กระทรวงเกษตร ปศุสัตว์ และชลประทาน	Tin Htut Oo
รมว.กระทรวงคมนาคมและการสื่อสาร	Admiral Tin Aung San
รมว.กระทรวงอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	Khin Maung Yee
รมว.กระทรวงแรงงาน	Myint Kyaing
รมว.กระทรวงการตรวจคนเข้าเมืองและประชากร	Khin Yi
รมว.กระทรวงอุตสาหกรรม	Charlie Than
รมว.กระทรวงพาณิชย์	Pwint San
รมว.กระทรวงสาธารณสุข	Thet Khaing Win
รมว.กระทรวงกิจการกีฬาและเยาวชน	Min Thein Zan
รมว.กระทรวงการวางแผนและการคลัง	Win Shein
รมว.กระทรวงการก่อสร้าง	Shwe Lay
รมว.กระทรวงสวัสดิการสังคม การบรรเทาทุกข์ และการตั้งถิ่นฐาน	Thet Thet Khine
รมว.กระทรวงการท่องเที่ยวและโรงแรม	Htay Aung
รมว.กระทรวงกิจการกลุ่มชาติพันธุ์	Saw Tun Aung Myint
รมว.กระทรวงไฟฟ้าและพลังงาน	Aung Than Oo
รมว.กระทรวงศึกษาธิการ	Nyunt Pe
รมว.กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	Myo Thein Kyaw
รมว.กระทรวงสหกรณ์และการพัฒนาชนบท	Hla Moe
รมว.กระทรวงกิจการกฎหมาย และอัยการสูงสุด	Thida Oo

(พ.ย.2564)